

Viitorul omenirii, văzut de elitele lumii științifice și academice, este *transumanismul*, iar evenimentul crucial pe care îl anticipează și îl pregătesc este *singularitatea*, saltul evolutiv de la actuala eră umană la noua eră a atingerii nemuririi prin tehnologie. Un fel de darwinism hi-tech, în care specia își ia propriul destin în mâini și decide să treacă la nivelul superior.

Necăjiți că evoluția este neserioasă, lăsându-ne atâtea mii de ani în starea de mizerie și moarte în care ne aflăm, ei speră să rezolve problema prin tehnologie. Mai precis, prin inteligență artificială (AI). Profetul acestei noi mișcări, Raymond Kurzweil (și el un fiu al lui Avraam ca și Einstein), vede *singularitatea* ca momentul în care omul și calculatorul vor forma simbioza perfectă care aduce nemurirea. ⁽¹⁾

Expresia *singularitate* vine din astrofizică, și se referă la un punct în spațiu-timp în care legile fizicii obișnuite, cunoscute, nu se mai aplică. Folosită în cazul speciei umane, ea definește momentul în care specia umană depășește legile obișnuite, cunoscute. Boala și moartea sunt considerate defecțiuni ale componentelor fizice, cărora tehnologia avansată a zilei de mâine le va găsi rezolvări. Ei numesc întregul concept **h+**, adică dincolo de omenesc, actualul omenesc.

Haș plus? Să nu-ți vină să crezi, pur și simplu! Păi păsările astea necurate și urâte care îi inspiră pe acești teoreticieni parcă spuneau odată, în Eden, că *plusul* acesta este un instrument al sclaviei, o piedică în calea evoluției naturale către divinitate, și că odată scăpat de el ajungem dumnezei, deci nemuritori. Ei spuneau că **h** fără niciun **+** este viitorul strălucit al omenirii.

Când a creat frumoasa familie omenească, Dumnezeu și-a împărțit viața cu noi. Formula creației a fost **h+D**, adică *omenescul plus divinul*, și ne-a garantat că, păstrând formula intactă, avem nemurirea, fericirea, pacea și prosperitatea.

Șarpele cel vechi, șeful păsărilor necurate și urâte din Babilonul cel mare de astăzi, a contestat vehement formula. A convins-o pe Eva că **h** nu are nicio nevoie de **D**. Din contră, spunea el, plus-ul păgubaș vă va ține robi pe vecie, vă va tăia calea spre evoluție, spre muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei. El insista că dincolo de **h+D** există ceva mult mai spectaculos decât visează ei, și că bariera către noua și măreața lor stare viitoare este acel **+** criminal.

A văzut și Eva, și vedem și noi astăzi ce bine a mai ajuns omenirea după ce a spart formula creațiunii. Am renunțat la **+**, am rămas doar cu **h** și ne-am scufundat imediat în beznă, mizerie, suferință și moarte. Pentru mii de ani. Experimentul, vede bine toată lumea, a eșuat: **h** nu a devenit Dumnezeu, și nu are nicio șansă să devină vreodată. Evoluția promisă în Eden pur și simplu nu funcționează.

Și acum, în loc să-și recunoască eșecul, minciuna și fraudă, ce fac acești controlori globali? Vin și spun fără nicio rușine că totuși omenirea are nevoie de un *plus*, și că fără un *plus* rasa este sortită pieirii. Și în loc să recunoască pura realitate, oglindită în sanctuarul iudaic mii de ani, că omenirea trebuie să se întoarcă la formula creațiunii, **h+D**, dacă vrea să atingă *singularitatea*, cum o numesc ei, nascocesc alte vise deșarte, și ne vând alte iluzii. Ei recunosc faptul că trebuie să devenim părtași de ceva, dar nu de natură divină. Ne trebuiesc implanturi, inteligență artificială, nanotehnologie și toată pleiada de „cuceriri” ale științei Pomului Cunoștinței.

Raymond Kurzweil, apostolul *singularității*, avea toate șansele să înțeleagă ce fel de *plus* ar salva omenirea din starea de decădere în care se află astăzi, dacă dădea atenție istoriei poporului lui, în care sanctuarul este monumentul care umbrește orice orizont. Ar fi descoperit acolo *plus*-ul salvator, pe care strămoșii lui l-au păstrat pentru generațiile următoare deși ei nu l-au înțeles niciodată. Nu i-ar fi luat mult timp să priceapă că sanctuarul iudaic strigă cu glas de tunet și fără umbră de îndoială că formula corectă a *singularității* este **h+D**, momentul unic al apariției noii familii umane, oameni părtași de natură divină.

Nu numai atât. Istoria poporului lui reține un eveniment și mai remarcabil: Formula sanctuarului a produs primul ei rezultat material, Omul Isus Hristos, o făptură de o nouă ordine pe Planeta Pământ, în care formula creațiunii, **h+D**, omenescul plus divinul, a putut fi verificată concret, practic. Și dacă accepta să înainteze în slava crescândă a luminii, descoperirea și declarația uimitoare, că „Hristos a venit să ne facă părtași de natură divină (adică exact **h+D**), și viața Lui declară că omenescul unit cu divinul nu comite păcat” (MH 180).

Dar Ray Kurzweil a ales să citească istoria oficială a poporului său, care susține că Hristos a fost un rabin șmecher, un impostor căruia nu trebuie să i se dea atenție. Problema este că fără înțelegerea corectă a acestui episod al istoriei lor, toată religia lui Israel este nefolositoare, și de aceea elita intelectuală a acestui popor a aruncat-o la lada de gunoi. Acum aleargă bezmetici în căutarea vreunui *plus* salvator, sperați că **h** fără niciun **+** ne aruncă fără menajamente în gheena din care nu există întoarcere.

Dacă citea istoria alternativă, părintele singularității descoperirea știința Pomului Vieții, produsul sigur al formulei creațiunii: Omul Isus Hristos.

Descoperirea ce fel de *plus* are nevoie omenirea, grăbind astfel autentica, folositoarea și eficiența singularitate: **h+D**.

1. Vezi detalii aici: *2045: The Year Man Becomes Immortal* (<http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,2048299,00.html>)

Un alt articol interesant: *The Rise of Techno-Gods: The Merging of Transhumanism and Spirituality* (<http://www.raidersnewsupdate.com/leadstory121.htm>)